

- הרב הצבאי דורש שוב ביצוע הסלוחה.

- הנה קירשבוים מח"א וטלחה שלים מירושלם חזרו ביום ב' השבוע מהשבי בעבר הירדן. יש שם כ-700 שבויים, ביניהם מספר (כעשרים) אנשי אצל. בראש המחנה יוסף בלובשטיין מנהלים. יש להם ידיעה שהיום העיראקים יסוגו - יורגו את העבויים, ולכן דורשים לשחררם מיד. אנשי אצל גורמים צרות בנסיונות בריחה, קבלת חומר מסוץ (בראש אנשי אצל גדעון נחנזון). ובהמרה המחנה. מבקשים לשלוח ליוסף הרבאר מטעם הצבא שהוא המפקד של מחנה העבויים.

- מועצת המדינה.

7.1.49, יום ו', ו' כסלו תשט.

בבוקר - חשבה למכחבים.

סלמן לי יגאל אלון. לא חפסנו את נקודה ההצטלבות אבל בירינו המשלמים מכביבו באופן שהכביש למצרים סנוח למצרים. אנו במרחק של בערך חמשה קילומטר דרוכה מהגבול. יגאל מפקק את יש שבויים בכיס, אבל הכוקר נשלח ירוחם כהן להיפגש עם המפקד המצרי, ואם יש שבויים - לברר אם אפשר להחליפם.

דיברתי מיד אחרי זה עם יגאל ידן. נחתנה כבר הוראה להפסיק את בשעה 2 אח"צ. אבדות שלנו /סחוץ לסביבת הכיס - 80 הרובים, 160 פצועים. ע"י הכיס המספר לא קטן - אבל לא ידוע בדיוק.

לדיוק יגאל ידן לא יוכלו המצרים (מבחינה צבאית) להחזיק מעמד ברצועת החוף.

- יגאל אלון בא לקריה על פי הזמנתי. אחמול היחה סופה איומה, והכלים לא יכלו לפעול. המצרים לחמו בגבורה ושגשו את יצחק באש אנטי-סנקיה איומה. הם כל הזמן נלחמים בגבורה. המצרים הוכו רק כשהוסעו או הופתעו. יגאל סבור שהם הוציאו צבאם מעזה (החליפו אותם במקומיים) ואלה השתתפו בהתקפות נגד. יש לדברי יגאל 14 גדודים בין עזה ורפיח. בכביש עזה רפיח הם עומדים 3-4 קילומטר מזרחה. למצרים יש עוד כשלושה אלפים איש בסביבות חברון ירושלים - השרוחים שלנו עברו יפה. גם "אגא" ביחוד הצטיין שרות רפואי, חיל הנדסה וחחבורה. חיל האוויר שלנו מגע לפעמים בחיילים שלנו - בטעות, כי צבאנו התקדם במהירות. אווירוני המצרים לא מגעו אף פעם, ורק אווירונינו מגעו.

איבדנו סנק אחד - נחלקלל והשמדנו אותו. כארבע משוריינים שלנו נמגעו ונשרפו, שלכה משוריינים עלו על האויב ונמגעו, ששה - חמשה זחלים הפסדנו. חססנו יורק אחד - אם החמושה.

נהתי לו הוראה להחזקם בערבה עוד כארבעים חמשים קילומטר דרומה, בהנאי שלא נהגש עכ איש. וגם לחפש דרך בחחוט שלנו דרומה מעוב"ה.

ברפ"ח יש למצרים כמאה הרוגים ומאתיים פצועים, בין עזה וביר עסלוג כחמשים הרוגים והרבה פצועים, ויש כשש מאות שבויים, ביניהם כ-25 קצינים (300 איש מברור אחד).

- ישיבת ועד הבטחון.

- בצהרים בא וויז"ה למשרד החוץ. קיבל מברק מבונץ שרצוי להתחיל מיד במו"מ עם מצרים, הנציגים לדעתו צריכים להיות מהרפה הגבוהה ביותר. מקום המגישה במקום ניסרלי - חשב מקודם על ארמון הנציב, אבל שם אחד הצדדים ירגיש עצמו לא טוב (אין גישה ישירה למצרים) ולכן הוא מציע רודוס. התנגדתי לרודוס שזוהי אנגליה ולא יהיו

לנו הקלות לקשר. הצעתי או על הגבול בדרום או באניה מלחמה של או"ם (אמריקניה) -
אולם איך לעשות מזה שאלה אולטימטיבית. יעצתי שאם מצד מצרים יבוא שר החוץ,
יבוא כצדנו מזה, ואם לא - איש מקביל.

ראובן שאל אם לא לדחות השיחה עם סל שצריכה להחקיקים ביום ב' - יעצתי לא
לדחות. עלינו לברר בלא כל דיחוי כל אפשרות של הבאה שלום, שנחוץ לנו יותר אולי
מאשר א' לצד השני, אם כי הם בלי ספק מפסידים לא מעט - משמעבדים יותר ויותר
לאנטייה (שלטנו של גורי סעיד מוכיח).

המסקה אש בשתיים אה"צ.

ירדתי לסבריא.

בש' סלפנו לי ראובן ויעקב שהופיע על פני רפיח אווירונים בריסים (6 או 8),
אנחנו הפלנו שלשה, חססנו שני שבויים בריסיים. יעקב ענה על שאלתי שאחר הופל
בסמט שלנו של רפיח, ושנים מהעבר השני. ראובן הגיד לי בסלפון שיש המסקה אש,
אולם יעקב שדיבר אחריו אמר שאנחנו המסקנו האש, אולם המצרים כחקיפים. ראובן
הודיע גם על התלקחות בסביבות כפר סבא. אמרתי לו שישקיסו חזית המזרח - בראשית
הפעולה נחתי הוראה לשלמה לכבוש היצר ולהמנע מכל פעולה בחזית ההיא, - ראובן
אמר לי שהמסקה שלח איש מיוחד לחזית ב - להשקיס המעולה.

- הידיעות שקיבלתי הדאיגו אותי. אווירונים בריסים, הפלחם מעבר לגבול,

אי-המסקה האש ע"י המצרים - יתכן שהדברים קשורים. חזרתי לח"א.

בדרך שמעתי חדשות מרמאלה - בשעה שבע: חודעת משרד החוץ שהיהודים נמצאים
בסמט הכצרי, 3 מילים מהגבול, ושכשעת ההפוגה קיבלו נשק ואווירונים מציחיה.
ניחנו פרסים שמהם יש ללמוד שאחד הטייסים שעבר בחיל האויר מסר להם הידיעות.

- בחסד בערב הגעתי למטה. לע"ע אין ידיעות נוספות. סלגרפתי ליגאל אלון
שיבריק מיד אם הקרבות נמשכים ואם אווירונים בריסים הופלו מעבר לגבול ובאילו
נסיבות.

לפי ידיעות אגם נחקבלה בפלוגה מקודה מצרית להפסיק אש בשמים - ושם
האש נפסקה. יש סברה שנשלחה מקודה כזו גם לרפיח, אלא שהמפקד המקומי על דעת עצמו
רצה להפוס חזרה כשלטים לפני ההפוגה. בשבע שקטה האש - אבל אין זה עדיין ראיה
זיהומה, כי המצרים המיד מפסיקים בערב. יגאל חושד גם באנשינו שהם לא הפסיקו,
אם כי יגאל אלון קיבל ממנו הוראה ברורה בבוקר. ידיו סבור שבשובו לדרום אמרו
לו אנשי "התכולה" - רבין, יצחק שדה ואחרים להמשיך. יגאל ידיו הבטיח לי לשלוח
עוד הילה איש מיוחד לחזית שידאג להפסקת האש, במקרה שהמצרים לא יחסימו.

- באחת עשרה בערב נשמע רדיו קהירו שהכריז על בדידות הצבא המצרי וגבורותיו,
וכעל פי דרישה או"ם ולחץ אמריקא החליטה הממשלה להפסיק אש ולגמור המלחמה.

מכאן שנכונה הסברה שהמפקד המקומי - המצרי או שלנו - לא נשמע לפקודה, ואין
זה אלא דבר זמני.

אחרי שחיס עשרה בלילה הביאו לי ידיעה מהמטה שטקט בכל החזיתות, ובהסיום
הטובי האנגלי אומר שנסעו לסיור, והמדריך הופל, הם נחמזרו אז ולא ידעו דרכם.